

Puupikasimilla jääpalloa!

Nyt se sitten on alkanut!

Shhhh . . . Siitä pitää puhua toistaisek-
is aivan hiljaa, sillä se on melkein kuin
salaisuus. Korkeintaan siitä voi puhua
vain kaikessa hiljaisuudessa suljetuissa
sillakerhoissa (ent. ompeluseurat) ohi-
mennien pistäytymiskahvilla keittiön pöy-
dän ääressä, klubien perähuoneissa, vi-
rastojen käytävillä ja luistinradan perim-
mäisissä pukukopeissa, muutamia esi-
merkkejä mainitakseni. Mutta muista-
kaa: ei äänekkäästi! Tämäkin pakina on
tarkoitettu vain nimimerkin lukijan kah-
denkeskiseksi asiaksi, josta ei sovi kii-
uhtaa edes kahvintoivossa kertomaan
läheisimmällekään ystävättärelleen.

Mistäkö sitten on kysymys? No, voin-
han minä hieman jo raoittaa salaperäi-
syyden sinipunaista esirippua, varsinkin,
kun riidan alku on muutenkin julistettu
lehti-palstoilla. Hosmestarit, joita insinöö-
rit kelopuunkolkuttajiksi kutsuvat, me-
nivät, vastuuttomat, ja haastoivat erinäi-
siä kansalais-elikkä amattpiirejä voi-
manmittelöön edesvastuuttomassa (an-
teeksi edesvastuuttomaan ensin jne) jää-
pallossa. Suomalaisen Klubin pianohuo-
neeseen kokoontuikin sitten salaperäinen
seurue, jonka tarkoituksena oli näyttää
keinoja hävyttömien haastajien nujerta-
miseksi. Tuli yksi lääkäri, yksi insinööri
yksi upseeri, yksi sanomalehtimies ja yk-
si toinen mies, joka yllättäen paljastui
metsänhoitajaksi, joka oli lähetetty va-
koilemaan, josta syystä hän mm. oli aja-
nut päänsä paljaaksi, jotta häntä ei tun-
nettaisi. Kun tämä todettiin ryhdyttiin jo
väellä ja voimalla ratkaisemaan parem-
muutta pyöreän pöydän ympärillä. Joi-
lain magillisella tempulla sai lääkäri
langatonlennätettyä puoluelaisilleen vas-
tustajan läsnäolosta, niin että seuraavis-
sa ovenavauksissa huoneeseen pujahteli
useita lääkäreitä. Kun sitten ryhdyttiin
keskustelemaan sarjajaosta vaativat lää-
kärit monella äänellä muutamia vastaan,
että he saavat pelata B-sarjassa ja tuomareita vastaan. Tästä tuomareitten nuori edustaja niin säikähti, että hän vahingossa ilmoitti tuomareiden joukkueen, jonka estetodistusta hän oli saapunut

tuomaan, sarjaan mukaan. Kun vielä insinöörikin olivat saaneet vahvistusta päätettiin otteluista huutoäänestyksellä. Reportterin muistiinpanojen mukaan syntyy tästä kaikkien sota kaikkia vastaan, niinkuin suuressakin maailmassa on tapana, mutta sillä toiste. Pääasia on, että suomalaiset pääsevät olympialaisiin . . .

No, se livahli nyt, mutta olkoon! Kaupungin urheiluliikkeistä on jo ryhdytty evakuoimaan jääpallomailloja, koska on ollut puhetta, että jotkut joukkueet jopa harjoittelisivatkin otteluaan varten. Samoin uskaltavat jääpalloilijat nykyisin kuljettaa varusteitaan vain pimeällä, koska niiden pakkolainauskysyntä on ylittänyt tarjonnan.

Allekirjoittanut voi kuitenkin ilmoittaa oivansa omavarainen. Olen jo kiilloittanut ja teroittanut (kiertävä teroittaja, 40 mk. kappale) äkkipikalustimeni, jotka nyt tuossa ikkunan reunalla yrittävät lehdä moraalista vaikutusta jokaiseen ohi- ja sisäänkulkijaan. Näen hengessäni itseni kiitämässä jäärädalla kohti vihollisen maalia jalassani isoisäni puupikasimet M/1848. Ne ovat ainutlaatuiset luistimet, joiden käyräpäisiä kuvia olette nähneet kultareunaisissa ja vanhanajankoristeellisissa joulukortteissa, joissa kapeaiahkeiset korkeakauluksiset kavaljeerit kynkittävät valssin tahdissa pitkähameista korkeapovista ja muffivarustettua kaunotarta syyskirkaalla merenjäällä rantojen puiden siiti verhoutuessa paksuun lumivaippaan.

Olen sitäpaitsi harjoittelutkin. Ensimmäisenä sodanjälkeisenä syksynä kävin puupikasimillani edestakaisin Oritkarista saunarantaan ja takaisin enkä viipynyt kahtakaankynymmentä minuuttia.

Neekeriveljet! Meitä on petetty! Kosto on suloista — onhan meillä parhaat asian'untijat, Sentit ja Notat ja Sutit ja Reimarit ja Ajat jne joukkueessamme!

P a n u.